

1862-04-29

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

Richard Christensen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Det kongelige Bibliotek

Emneord:
Italiensrejse

DOKUMENTINDHOLD

Rejsebrev fra Rom

TRANSSKRIFTION

Rom 29. 30 April 62

Kjære Ven!

Dersom Dine filosofiske Studier indrømme Dig Tid og Leilighed til at lade Tankerne gjøre en Svingom syd for Alper og Apenniner, da vil jeg her fremsætte for Dig det Indtryk, som jeg har modtaget af Et og Andet i dette rige Land.

Jeg vil ikke udtømme mig i Lovtaler over dets underfulde Skjønhed, deels fordi der er sagt saameget, at mit Besyv er overflødig, og deels fordi jeg endnu ikke har været i Neapel og derfor ikke tør udtømme mine Lovtaler forinden.

Jeg havde egentlig ventet mig noget Andet af Italien end det jeg har seet. Nogle af mine Forventninger ere blevne utilfredsstillende medens andre ere overordentlig overtrufne.

Jeg havde ventet at finde skovbegrøede Bjerge med Søer og Orangelunde o.s.v.; men dette er ikke tilfældet. Bjergene ere saaledes ganske nøgne og ufrugtbare for en stor Deel Klipper, hvor over der er spredt lidt Jord og forneden ere de beklædte med de uendelige, graae og kjedelige Olivenskove. Der findes vel Skove af smukke og store træer inde i Bjergene, men det er undtagelsesviis og de udgjøre saaledes ikke nogen Deel

af Landskabet. Smaasøer ere vistnok ogsaa, naar man undtager de Enkelte bekjendte ved Albano og Nemi, temmelig sjældne. Alligevel er Landskaberne skjønne, Bjergenes Omrids ere deilige og naar man seer Dem i Frastand ere de indhyllede i et blaat Skjær og man seer da den ene Kjæde bagved den anden mere og mere i blaalig Taage. Dette er en Skjønhed der er ganske ny for os Nordboer og der gaar lang Tid hen førend man ret kan skatte et Bjerglandskab uden kraftig Plantevækst, saftige Enge, Søer som Kvindeøiene og Udsigter til Havet. Men hvor det gjør godt naar man undertiden kommer ind i en lille Skov, nyudsprungen og lysegrøn, Egetræer og Elme omsnoede af Vedbend og ved en frodig underskov. Da glemmer man alt det øvrige, da skatter man dette høiere end skjønne Bjerglinier og blaalige Lufttoner, man føler sig frisk og glad som man kan være det, naar man i et fremmed Land tænker paa Hjemmet og dets Minder. Ethvert Land har sine Skjønheder og det er vanskeligt

med Upartiskhed at dømme den ene bedre end den anden; men for mig er Bøgeskoven og det grønne Hav med de hvide Bølger det høieste og uundværligste og det er lifligere, at se Sneen som bedækker de øde Marker farvet ved Rosenskjær af

den nedgaaende Sol, end gispende af hede at see hvert Græsstraa afsvides af Markerne.

Neapel faaer være saa skjønt det vil, jeg tvivler om at Capris Herligheder et eneste Øieblik vil faa mig til at glemme Nøddeboes Bøge eller at Cypresalleeerne vil være bedre at vandre i end de lange Gange i Fredensborg Have. Jeg bærer mangen en kjær og uforglemmelig Erindring med hjem fra dette Land, men varigere end alle troer jeg Erindringen om de 5 Dage, jeg i Sommer tilbragte med Dig og de Andre i vort Lands skjønneste Egne, vil være.

Der er her i Rom og Italien saa overvældende meget at see, at man heldigviis ikke kan lide af Hjemvee, man har ikke Tid til det, tillige er der en skandinaviske Forening hvor man ofte kan tilbringe ganske hjemlige og gemytlige Aftener.

Tankerne ere dog ofte i Norden, ikke saaledes at jeg længes derefter eller ønsker mig dertil; men saaledes, at jeg ofte ved Betragtningen af Mindesmærker eller Kunstværker ønsker at have mine Venner i Norden hos mig, for med dem at vexle Betragtninger og tale om vedkommende Gjenstande. Jeg har saaledes navn-

lig ofte ønsket Dig herved og mere end een Gang været "ad fanum patre Vestae Exepto quod non simul esses cetera lætus" (til Vestatemplet med den undtagelse, at det ikke er på samme tid, du var med sin far, glade på, Google oversæt)

Du vilde glæde mig dersom du havde Tid og vilde skrive mig til. Hvorledes det gaar Dig og de Andre med Studierne og fremfor Alt hvorledes det gaaer med vor Forening, hvad Weywadt og Hansen have talt om, om Møderne holdes regelmæssigt og om Hansen senere har talt om Cola di Rienzi i Studenterforeningen. Siig mig endelig ogsaa uden Dølgemaal hvorledes Guldberg har det, jeg har længe ikke tænkt paa ham.

Hils de andre Venner og vær selv hjertelig hilset fra
Din

Carl Jacobsen

Dersom jeg skriver til Hansen, da tillader jeg mig at adressere Brevet til Dig da jeg har glemt hans Husnummer.

Apropos Frøken Thorberg er vel optraadt i nye Roller siden jeg reiste,

hvorledes gaaer det hende dér ??

Dersom du skriver mig til læg da Brevet ind i Brolæggerstræde at det kan sendes i samme Convolut som Brevene fra Carlsberg.

Lig ofte tænkt sig herud og mere end
engang været "ad panem patris Vestra
excepto quod cum simul esset cetera latet"

Da vilde glæde mig dersom du havde tid
og vilde skrive mig til. Herledes det gode B. og
de andre med studierne og præfer ette læreres
det gæser med en Brevning, Læsning, og som
helt en, en Høiester skoles oplæsnings og som
Kansler senere har talt om Cole de Dreyer i
statistisk forening. Sig mig endelig og som siden
Dit gæst herledes Golding læst, og har læng
ikke tænkt på ham.

Alle de andre Venner og nær alle ligesom skrevet
for dig Carl Jacobsen.

Red Dersom jeg skriver til Marsen, da tillader jeg mig
at adressere Brevet til L. og de jeg har glemt
hvor Jernvognen er.

Skriver ikke Høiester er vel opstillet, og heller
siden jeg miste, herledes gæser det hvad det??

Dersom du skriver mig til sig da Brevet ind.
Dit gæst er at det her endes - næsten (næsten
som Brev for Carl Jacobsen.

Am. 19. 30 April 68

Kære Ven!

Dersom du har tilbragt de sidste uger
som lig til og endelig det at lade Brevet gæse
en Brevning sig for Brevet og Brevning, da vil
jeg her foresætte for dig det Brev, som jeg
har modtaget af et af Brevet i dette Brev Brev.
Jeg vil ikke udtømmes mig i Tænkning over det
underfulde Brev, dels fordi der er vist
mangt et andet Brev er overflødig, og dels
fordi jeg endnu ikke har earet i Brevet
og derfor ikke udtømmes mine Tænkning
forinden.

Jeg havde egentlig ventet mig meget Brevet
af Staten end det jeg har set. Måske af mine
Brevninger er Brevet skrevet Brevet,
medens andre er overordentlig overflødig.

Jeg havde ventet at finde skrevet Brevet
med Brevet og Brevet, men dette er
ikke tilfældet. Brevet er endelig gæst
siges og af sig Brevet for en stor Del Brevet,
hvor over der er gæst Brevet jeg foresætte
er de Brevet som de endelig, gæst og
delt Brevet. Der findes end Brevet af
samme og det har end Brevet, men det er
end Brevet og de jeg siges endelig Brevet

